

Wie denkt de STC wel dat ze is?

Amerikaanse Synthetic Turf Council wil hele waardeketen in kunstgras wereldwijd gaan bijstaan

Het beleid van de Amerikaanse president Donald Trump mag dan vooral 'intern' gericht zijn, de Amerikaanse Synthetic Turf Council wil zich juist buiten de Verenigde Staten gaan profileren. Arnoud Fiolet is uitverkozen om vorm te geven aan de Europese tak. Fieldmanager sprak met hem.

Auteur: Guy Oldenkotte

Sinds de oprichting in 2003 is de Synthetic Turf Council (STC) er vooral geweest voor bedrijven in de kunstgrasindustrie op het Amerikaanse continent. Anno 2017 vertegenwoordigt de STC ruim 200 bedrijven uit de industrie voor kunstgrassportvelden. Daar komt nu verandering in. 'De STC wil voortaan ook wereldwijd actief zijn. Dat is ingegeven door het feit dat veel van de leden wereldwijd actief zijn, maar ook omdat de STC te maken heeft

met organisaties die wereldwijd invloed uitoefenen. Je moet daarbij denken aan organisaties zoals FIFA, FIH, de IRB enzovoort. De leden zien dat de STC hun belangen in de VS op een goede manier vertegenwoordigt. Ze hebben er baat bij dat dat ook buiten de VS op dezelfde wijze gebeurt. Dat heeft de STC gestimuleerd om buiten de grenzen te gaan kijken en zich daarvoor op elk continent te presenteren. Aanwezigheid in Europa is daarbij de

eerste voor de hand liggende stap', zo motiveert Arnoud Fiolet de ontwikkeling. Op het meest recente STC-congres in Las Vegas viel de jackpot op Fiolet, toen hij werd uitverkozen tot voorzitter van de afdeling Europa. Rijk wordt hij daar niet van. 'Het is een onbezoldigde functie, die de nodige tijd zal vergen. Maar de sector in Europa heeft baat bij een grote, sterke organisatie als de STC die zijn nut heeft bewezen. Voor Europa hebben we vier

Arnoud Fiolet

Aanwezigheid in Europa is daarbij een eerste en voor de hand liggende stap

benadrukt Fiolet. 'Zeker niet. Ik weet dat de BSNC vooral achter de schermen hard heeft gewerkt om de discussie over SBR-granulaat in goede banen te leiden. Ze hebben daarbij gebruikgemaakt van de informatie waarover de STC beschikt. Juist daarin onderscheidt de STC zich. Zij zitten er bovenop en kijken continu naar de wetenschappelijke onderzoeken die worden gedaan. Vervolgens informeren zij hun leden door middel van persberichten en andere publicaties die als nuttige informatiebronnen kunnen dienen. Een dergelijke informatievoorziening is zeer belangrijk voor de industrie. Dat willen we namens de STC ook voor de Europese industrie gaan doen.' Daarnaast, zo merkt Fiolet op, is de STC alleen gericht op de kunstgrasindustrie.

'De BSNC is veel breder van opzet en vertegenwoordigt ook bedrijven die zich bijvoorbeeld bezighouden met de aanleg van atletiekbanen of natuurgrasportvelden. De STC is puur gericht op kunstgras. Daarnaast is er ook nog de European Synthetic Turf Organisation (ESTO). Dat de STC ervoor gekozen heeft om zelf een Europese tak op te zetten in plaats van met de ESTO samen te werken, is opmerkelijk. 'De STC heeft in eerste instantie wel een toenaderingspoging gedaan. Daar werd door de ESTO niet positief genoeg op gereageerd, waarna het plan werd geboren om zelfstandig uit te breiden in andere regio's van de wereld, inclusief een zelfstandige tak in Europa.' Toch verwacht Fiolet niet dat de stap van de STC tot problemen met de ESTO zal leiden. 'De bedrijven die lid zijn van de ESTO verschillen nadrukkelijk van de leden van de STC. De ESTO-leden zijn voornamelijk garen- en kunstgrasfabrikanten, toeleveranciers dus. Vooral de leveranciers van shockpads zijn ruim vertegenwoordigd. De leden van de STC, daarentegen, zijn bedrijven die de hele waardeketen in kunstgras vertegenwoordigen, van vezelfabrikanten tot installateurs. Juist die laatste groep wordt onvoldoende door de ESTO vertegenwoordigd, maar is wel zeer gebaat bij een goede informatievoorziening en bij de juridische vertegenwoordiging die de STC op termijn wil bieden.' Bovendien

doelstellingen geformuleerd. We willen meer gaan netwerken, de leden van meer informatie voorzien, hen juridisch vertegenwoordigen en de kunstgrasindustrie als geheel promoten.' Volgens Fiolet zal de industrie profijt hebben van de zaakkundige en gedegen aanpak die de STC eigen is. Als voorbeeld wijst hij naar de huidige discussie omtrent de veiligheid van SBR-granulaat. 'Het afgelopen jaar zijn er in zeven staten in de VS wetsvoorstellen ingediend waarbij gepoogd werd SBR-granulaat in verband te brengen met kankerverwekkendheid, in de hoop dat verdere toepassing van het materiaal verboden zou worden.

De STC heeft toen namens de industrie hard gelobbyd en de senatoren en beleidsmakers gewezen op het bestaan van 90 internationale studies die allemaal het tegendeel bewijzen. Die discussie omtrent de veiligheid van SBR-granulaat speelt ook in Europa en zeker in Nederland. De reactie hier is echter veel te gefragmenteerd. Dat had beter kunnen worden opgepakt.'

Parallel bestaansrecht

De opmerking dat de discussie over de veiligheid van SBR-granulaat in Nederland en Europa anders en beter had kunnen worden opgepakt, moet echter niet gezien worden als kritiek op bijvoorbeeld de Branchevereniging Sport en Cultuurtechniek,

INTERVIEW

kijkt de STC verder dan sport alleen. 'ESTO heeft zich van oudsher gericht op kunstgras voor sport. De STC is er ook voor bedrijven die kunstgras voor andere toepassingen leveren. Bij de STC kom je dus ook partijen tegen die de particuliere markt beleveren.'

Meer innovatie

Fiolet verwacht dat de betere informatievoorziening en het onderling uitwisselen van kennis ook zal leiden tot meer innovatie in de sector. 'De kunstgrasportveldenindustrie zit momenteel op slot. Er gebeurt weinig op het gebied van innovatie. Door de onderlinge contacten te verbeteren en mensen te stimuleren elders te kijken, hopen we innovatie te stimuleren. We kunnen veel leren van wat er wordt gedaan in landen als Italië en Scandinavië, terwijl ze daar op hun beurt weer het nodige kunnen opsteken van wat wij hier in Nederland doen. Zien en begrijpen wat men elders doet, kan leiden tot het ontwikkelen van nieuwe concepten. De markt moet ervoor openstaan dat we bekijken wat de eindgebruiker verwacht van een kunstgrasveld, niet naar de eisen die vooraf worden gesteld. Ik ben ervan overtuigd dat het kunstgras daardoor zal verbeteren.'

Een andere manier waarop de STC de kwaliteit van de producten en de industrie wil verbeteren, is door het kaf van het koren te scheiden. 'De sportveldenindustrie bestaat al zo'n 40 jaar. Sinds 2010 zijn er echter veel nieuwe spelers op de markt verschenen, waardoor het onoverzichtelijk is geworden voor de eindgebruiker. Bedrijven die lid zijn van de STC onderschrijven de gedragscodes en verklaren dat ze akkoord gaan met bepaalde principes. Daarnaast heeft de STC een eigen accreditatiesysteem. Met andere woorden: bedrijven die lid zijn van de STC bieden een betere garantie en staan voor kwaliteit. Daar heeft de markt alleen maar baat bij.'

Geen Nederlands onderonsje

Ron van Gelderen, de eerste voorzitter die ooit in de Verenigde Staten werd verkozen door de STC, had een sterke band met Nederland. Zijn achternaam laat weinig te raden over. Dat de STC nu een Nederlander heeft gekozen om als eerste haar Europese ambities waar te maken, mag dus ironisch genoemd worden. Toch valt dat ook te begrijpen. De Nederlandse bedrijven die betrokken zijn bij het ontwerpen, aanleggen en onderhouden van kunstgrasportvelden, behoren, net als hun collega's in de natuurgrasindustrie, tot de absolute wereldtop. Maar de STC wil ervoor waken dat de Europese tak een Nederlandse aangelegenheid

Er gebeurt weinig op het gebied van innovatie

wordt. 'De STC heeft acht mensen geselecteerd om de Europese tak vorm te geven. Die groep moet de verschillende marktpartijen, maar ook de verschillende markten vertegenwoordigen. Daarom bestaat de groep uit mensen uit verschillende landen. Behalve ikzelf zijn dat Stefan Diderich (Mattex), Xavier Nicolau (Labosport), Rob Moors (Schmitz Foam Products), Andy Shuttleworth (Permavoid Ltd) en Leon van Zijl (Signgrass). Momenteel zijn er nog vijf vacatures voor de *board*. Het is onze hoop om deze met vertegenwoordigers uit andere Europese industrieën in te vullen. Die internationale samenstelling is belangrijk. De Verenigde Staten zijn groot, maar vormen nog altijd één natie. Dat is in Europa anders. 'Juist

daarom is het belangrijk dat we vertegenwoordigers uit verschillende landen en delen van Europa hebben. Dat zal bijdragen tot het sneller opsporen van problemen en het overwegen van oplossingen die elders werken.'

Op dit moment zijn al zo'n 25 Europese ondernemingen lid van de STC. 'Bij de borrel die werd georganiseerd ter ere van de aankondiging van de Europese tak van de STC, waren zo'n 100 gasten aanwezig. Die vertegenwoordigden ongeveer 50 bedrijven uit de sector. Als het de STC lukt om aan het einde van het jaar 40 à 50 Europese bedrijven als lid te hebben, dan ben ik zeker tevreden.' Om zich meer te profileren, zal de STC dit jaar ook aanwezig zijn op de FSB. 'Als bezoeker komen we er al jaren, maar dit jaar zal de STC voor het eerst haar eigen stand hebben.'

Als één conclusie getrokken mag worden uit de stap die de STC heeft gezet, dan is het wel dat sport verbreedert. Terwijl de Amerikaanse president hard bezig lijkt de Verenigde Staten steeds

verder van de rest van de wereld te verwijderen, poogt de STC de kunstgrasindustrie dichter bij elkaar te brengen. De eerste stap is nu gezet.

Binnenkort bij u in de buurt!

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6907

PROGRASS
Professional Grass Service

PROGRASS
Academy

Alles voor uw gras vindt u bij ProGrasS!